

ČITATELJI! Prosimo, pogledajte na številke poleg naslova za dan, ko Vaša naročnina poteče. V teh časih splošnega povišanja cen, potrebujete list Vaše sodelovanje. Skušajte imeti naročnino vnaprej plačano.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Registered as Second Class Matter September 25th, 1946 at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3rd, 1879.

No. 200. — Štev. 200.

(Telephone: CHelsea 3-1242)

NEW YORK, FRIDAY, OCTOBER 9, 1942 — PETEK, 9. OKTOBRA, 1942

VOLUME L — LETNIK L

KA NEKAJ VEČ KOT
na dan dobivate ...
2c "GLAS NARODA"
PO POŠTI NARAVNOST NA DOM
(Izposlil sobot, nedelj in praznikov)
ČITAJTE, KAR VAS ZANIMA

STALINGRAD PRETRD OREH

BERLINSKA RADIO POSTAJA JE VČERAJ POPOLDNE SPOROČILA, DA JE NEMŠKO VRHOVNO POVELJSTVO PREMENILO NAČRT, DA BI BIL STALIN. GRAD ZAVZET Z INFANTERILJSKIMI IN TANČNIMI FRONTALNIMI NAPADI, IN BO MESTO PORUŠENO S STRMOGLAVCI IN TEŽKIMI TOPOVI

Radijsko poročilo pravi, da je bil načrt glede Stalingrada premenjen zaradi tega, da se prepreči "nepotrebno žrtvovanje nemške krvi" na bojnem polju, kjer je umrlo po ruskem zatrdilu 200.000 osovskih vojakov.

In kot pravi radio postaja, sipljejo neštene baterije srpanke v mesto, da bo razbito vsako poslopje, predno bo poslana infanterija, da zasede mesto.

Obenem pa pravi ista radijska postaja, da ni še mogoče tako naglo pričakovati padea Stalingrada, o katerem je Hitler 30. septembra rekel, da naj bodo vsi uverjeni, da bo Stalin grad prav gotovo zavzel.

Bombardiranje z artilerijo in strmooglavci, pravi radio postaja, je sicer malo počasnejše, toda bolj sistematično. V vojnih poročilih tudi ne bo več na povečan padec katerega mesta, dokler v resnici ne bo v nemških rokah.

Nazivlje nemškemu naznanilu pa London poroča o vročih političnih bojih v Stalingradu ter dostavlja, da bo Hitler svojo armado postavil v zimsko bivališča ob Donu.

Poročilo iz Moskve pravi, da je nemška infanterija s tanki vdrla v dve ulici v tovarniškem predmestju Stalingrada, rdeča armada v severozapadnem delu mesta pa je obdržala vse zvezte postojanke in odbila vse nemške napade. Polnočno rusko poročilo pravi, da je rusko črto napadlo 50 tankov, od katerih jih je bilo 16 razbitih in so bili pobiti štirje infanterijski bataljoni, okoli 2000 moč.

"Samo na enem kraju se je sovražniku posrečilo zasesti dve ulici nekega obljudenega okraja, rdeča armada pa je zadržala Nemce od Volge in od središča Stalingrada.

V severozapadnem delu Stalingrada so ruski tanki zarezali široko vrzel v nemško levo krilo in nemško poveljstvo je bilo prisiljeno poslati v boj Hitlerjevo elitno gardo.

Kot pravijo poročila s fronte, osvobodilna armada maršala Timošenkina neprestano nabija na nemško levo krilo severno od Stalingrada. Vsi nemški napadi so bili odbiti.

Rusko vrhovno poveljstvo pravi, da je Timošenkova armada vdrla v neko važno stratiško nemško črto in uničila 2 tanka, ki sta bila napol v zemlji kot dva trdnjavska stolpa, ter pobila 250 Nemcev.

"Pravda" poroča o vročih bojih za nek grič, ki so ga napadali močni oklopni oddelki, toda Nemci so se morali slednjič umakniti, ko so izgubili 17 tankov.

Knez Pavle v Keniji v Afriki

Jugoslovanski knez Pavle se je nekaj mesecev mudil v Egiptu, sedaj pa se je zopet vrnil v angleško kolonijo Kenijo, kjer je pod nadzorstvom oblasti kot politični ujetnik.

Njegov sin knez Aleksander, ki je star 18 let, je pilot v angleški zračni sili.

Lewisova premogarska unija odstopila od organizacije CIO

Delegatje na zborovanju premogarske unije UMWA., v Cincinnati, Ohio, so skoro enoglasno odglasovali za izstopitev iz organizacije CIO., kateri je še pred nedolgo Lewis predsedoval, ter tudi započeli gibanje za to organizacijo.

Lewis je v 56 minut trajajočem govoru premogarjem povedal, da morajo napraviti odločitev, katera naj bo izbira med njim in organizacijo CIO. Premogarji so z Lewisom očitno zadovoljni, ker so se izrekli za izstop, raje nego bi zgubili svojega predsednika, Lewisa.

Večina govornikov pred Lewisom je apelirala na delegate, naj ne glasujejo za izstop, ki pomeni razdor v delavskih vrstah. Ko pa je prišla zadeva na glasovanje, je večina potegnila za seboj celo take, ki so bili prej nasprotnega mnenja, po tem pa so dejali, da se strinja jo z Lewisovim stališčem.

Poročilo odseka, ki je predložilo sugestijo odstopa, je vključevalo obdobje, da CIO uradniki in funkcionarji ne vodijo konstruktivne akcije, ki bi bila v korist delavskih interesov. Dalje je poročilo navajalo, da organizacija CIO dolguje premogarski uniji čez en milijon dolarjev. Lewis pa je voditeljem CIO zabrusil, da vodijo kampanjo, ki naj bi njega diskreditirala pri njegovih organiziranih premogarih.

Vodje CIO še niso podali nobene izjave

V Washingtonu niso glavni uradniki organizacije CIO hoteli podati nobene izjave, ko se je izvedelo, da je minerska uni-

ja odglasovala, za izstop. — Predsednik Philip Murray ni bil v kapitolu, a je pričakoval, da bo prišlo do končne preložitve med Lewisom in CIO., zato je poiskoval zadnji trenutek prelom preprečiti. Njegov telegram, katerega je poslal Thomas Kennedy-ju, tajniku blagajniku UMWA., je vseboval poziv na delegate, naj nikar ne rušijo delavske sloge v teh resnih vojnih časih, ter s tem ovirajo delovanje za skupen vojni napor in zmago.

Green pripravljen sprejeti Lewisa v svojo organizacijo

William Green, predsednik AFL, katera ima sedaj svojo letno konvencijo v Torontu, je dejal, ko je zvedel novice o izstopu, da je njegova organizacija pripravljena sprejeti vsakogar, vsaki čas, ter voditi "business" z onimi, ki bi se hoteli pridružiti organizaciji Ameriške delavske federacije.

Ta izjava, je poudaril, pomeni baš to, kar je dejal. Opazovalci položaja zato smatrajo, da drži Green vrata na široko odprta za Lewisa. Lewis pa mu medtem še ni poslal nobenega poročila, dasi so se med delegati konvencije raznesle govorice, da sta prišla v mesto dva Lewisova odposlanca, ki bodeta skušala vzpostaviti temelje za pogajanja o pristopu.

Spet bomo lahko čitali v voze podzemne železnice

Ko je vojaško poveljstvo pred časom izdalo odlok za delno zatemanje newyorškega mesta radi nevarnosti od strani sovražnih letal in radi tega, da bi žarka mestna razsvetljava ne kazala sovražnim podmornicam poti in važnih točk ter baz ob atlantskem obrežju, je uprava podulnične železnice dala prevleči s črno barvo, ki je segala do polovice žarnice, vse luči v vozovih podulnične železnice sistema IRT. To je bilo storjeno radi tega, ker nekateri vlaki podulnične vozijo tudi po odprtih nadulničnih tračnicah oziroma progah.

Ta zatemanje pa se je izkazala prava muka za pasante, ki navadno čitajo svoje liste med potjo na delo in z dela. Stvar je bila res tako slepilna, da so človeku zatekle oči od napore, če je skušal čitati. Iz tega razloga je prišlo na župana deževati na koše pritožb in zdaj listi poročajo, da se bo temu odpomoglo s tem, da bodo instalirane v vozovih luči, ki bodo dajale boljso svetlobo, ter bodo kljub temu zadovoljive v pogledu armadnih regulacij.

Jugoslovani razstrelili nemško zrakoplovsko pristajališče

Kakor poroča ONA je Jugoslovanska vlada v Londonu dobila vesti, ki pravijo, da so jugoslovanski guerilci razstrelili z dinamitom letalsko pristajališče in lopo (hanger) pri Zemunu, blizu Beograda. Raztreba je bila izvršena sred meseca septembra in je uničila 6 nemških letal, ki so bila na letališču.

Gestapo je takoj obdolžila patrijote, da so podtaknili dinamit, ter je prišla 80 Srbov, katere so takoj ustrelili na javnem trgu v Zemunu. Pravih saboterjev seveda niso dobili in jih še zmirom iščejo, kakor poroča vest.

UPOR V SLOVENIJI JE NAJBOLJ ORGANIZIRAN

Ozemlje, v katerem se upor najbolj širi in raste, je severno-zapadni del Jugoslavije — Slovenija. Zali se, da je to popolnoma samostojen slovenski pokret in da se precej razlikuje od bojev v drugih krajih jugoslovanske kraljevine, kjer je upor sicer tudi močan, a manj dobro organiziran.

Tukajšnji Jugoslovani povdarjajo, da se Sovjetska zveza zelo zanima za jugoslovansko uporno gibanje in želi, da bi se nadaljevalo. Vsaka količina orožja, ki ga Rusija z letali pošilja v Jugoslavijo, zmanjšuje pritisk na rusko armado. — JIC.

Pavelić je odpustil svojega ministra za narod. obrambo

NYT poroča, da je United Press v Londonu dne 5. oktobra objavila nemško radio oddajo, glasom katere je Ante Pavelić, šef takozvane "neodvisne" hrvaške države, sam prevzel posel ministra za narodno obrambo in vrhovno poveljstvo nad hrvaškimi četami, "do nadaljnjega obvestila." — Bivši minister za narodno obrambo maršal Slavko Kvaternik, je dobil "dolga dopust iz zdravstvenih razlogov." — JIC.

Papež podelil ameriškemu apostolskemu delegatu oblast svete Rote

Washington. — Najvišje sodišče oziroma razsodišče katoliške cerkvene oblasti je takojimenovana Sv. Rimska Rota, ki razsoja v zadevah razveljavljanja zakona, itd. Ker radi vojne ameriške katoliške oblasti ne morejo imeti rednih stikov z Vatikanom, ki je sedež vrhovne katoliške cerkvene oblasti, je papež imenoval A. G. Cicognanija, kot apostolskega delegata, ki sme reševati zadeve, katere bi morale drugače priti pred sv. Roto v Vatikanu. Papežev delegat bo smel reševati v pogledu razveljavljanja zakonov le one slučaje, ki so že predloženi v rešitev in razsodbo.

Enako, kot za Ameriko, bo menda papež imenoval svoje delegate v tem mislu tudi za druge katoliške dežele ali kraje, s katerimi radi vojne Vatikana ne more vzdrževati rednih stikov.

Newyorški katoliški krogi so glede razveljavljanja zakona po cerkveni oblasti pojasnili, da se morati vršiti dve nosamezni obravnavi na razsodišču pre in druge instance. Če razsodišče druge instance zavrne zahtevke prve, tedaj mora zadeva priti pred sv. Rimsko Roto.

IZ BOJEV NA NOVI GUINEJI

Zemljevid kaže Owen Stanley pogorje na Novi Guineji, kjer se Japonci naglo umikajo pred Amerikanci in Avstraleci.

JAPONCI SO POVSOD TEPENI

V ponedeljek so ameriški aeroplani z neke matične ladje poleteli proti severnemu predelu Salomonovih otokov ter so razgnali močno sovražno brodogradnjo in poškodovali 5 bojnih ladij. Izstrelili so tudi 8 japonskih aeroplanov ter so bombardirali neko japonsko letališče. Mornariški departman na znanja, da pri tem ni bil izgubljen noben letalec in noben aeroplan.

En glas je lahko odločujoč

Wilbur L. Schuyler iz Camdena, N. J., je bil po pomoti proglašen za mrtvega in radi tega ni smel voliti. Vložil je oster protest proti določbi, ki mu je prepovedovala izvajanje njegovih državljanjskih pravic, na podlagi napačnega rekorda.

Da pridobi nazaj svoje volilne pravice, je Schuyler navedel zgodovinske primere, ko je en sam glas odločil pri izvolitvi pravega ali nepravega kandidata. En tak slučaj se je pripetil v državi Massachusetts, v letu 1840, ko je Marcus Morton porazil svojega nasprotnika za gubernerja s svojim lastnim glasom, katerega je oddal zase.

En edin glas oddan pri mestnih volitvah v Rhode Islandu, v letu 1811, je bil odločilen v napovedi vojne Angležem leto pozneje in še pozneje je imel ravno ta glas zaslugo, da je bil general Andrew Jackson izvoljen za predsednika.

Nemci streljajo Norvežane

Včeraj je bilo v Trondheimu na Norveškem zopet obsojenih 9 Norvežanov na smrt. Vojjaškemu sodišču je predsedoval vodja elitne garde Wilhelm Redies. Eden je bil zaradi svoje mladosti pomilostljen in obsojen na 15 let ječe, ostalih devet pa je bilo takoj vstreljenih. V zadnjih 3 dneh je bilo vstreljenih že 34 Norvežanov.

Sedaj se bo do konca vojne take končne odločitve lahko izvedlo tukaj, potem imenovane ga papežev delegat.

Jugoslovanska vlada daje zaslonbo gen. Mihajloviču

Vlada zaupa svojemu generalu

Iz Londona, dne 5. oktobra, poroča NYT, da je jugoslovanska vlada izjavila, da popolnoma zaupa generalu Draži Mihajloviču, njegovemu neuklonljivemu odporu proti silam osi in njegovi modrosti v ravnanju z nemirni elementi njegovega ljudstva. Tako je vlada odgovorila na vesti objavljene v Zedinjenih državah, ki so obtoževale Mihajloviča, da je v sporazumu z osi.

Vlada se je danes popoldne posvetovala več nego eno uro o tej stvari, katero je predložil dr. Slobodan Jovanović, pred-

sednik vlade. Člani vlade so sklozili, da je potrebno brez odlašanja storiti vse mogoče, da se ohrani čistost imena generala Mihajloviča, katerega borba proti tlačitelju je svetla točka odpora na evropskem kontinentu.

Noben od članov jugoslovanske vlade ni hotel vezati obtožb newyorškega Daily Worker-a z Moskvo, akoravno so priznali, da ima general Mihajlovič težave s komunisti. Predsednik vlade Jovanović je z veliko odločnostjo izjavil, da zdaj ni čas za razprtije med narodi, ki so se zedinili v borbi proti skupnemu sovražniku.

Radijska telefonska služba preko Sibirije v Rusijo

Washington. — Federal Communications Commission je avtorizirala vzpostavljene radijsko-telefonske službe med Dixon, Cal., in Habarovskom, ki leži blizu meje Mandchukuo, ob reki Amur.

Japonci se boje ameriških letelich trdnjav

London. — Kot so poročali britski viri iz Indije, je japonski mornariški predstavnik pred kratkim podal po radiju govor, v katerem je poudaril dejstvo, da Amerika gradi ogromne letede trdnjave, ki morejo poleteti 10 tisoč milj daleč in katere lahko napadejo Japonsko iz ameriških postojank na Aleutskih ter Midwayskih otokih.

ALI VESTE?

Kot zvesti Amerikanec bi moral redno prihranjati si denar vsak teden — v Vojnih Hranilnih Boddah in Znamkah.

Svojim ljudem je dal govornik razumeti, da gradi Amerika vojno orožje, katere gre v astronomične številke v pogledu množine in radi tega se more smatrati, da se je vojna pravzaprav šele pričela.

Pomanjkanje železa v Srbiji

"Prager Neuer Tag" poroča, da je srbski minister za finance proglasil naslednje predmete za prostje uvozne carine: železo za betonske konstrukcije, stroje, dele strojev, električne motorje in železne cevi. — JIC.

Pomanjkanje cigaret in tobaknih izdelkov na Hrvaškem

"Hrvaški Narod" poroča o preiskavi, katero je izvedla zagrebška policija v prodajalnih cigaret in tobaknih izdelkov. Policija je dognala, da so mnogi najemniki trafik skrili velike zaloge cigaret. Mnogi trgovci s tobaknimi proizvodi so bili kaznovani. — JIC.

"GLAS NARODA"

(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by Slovenic Publishing Company, (A Corporation)
Frank Sakner, President; Ignac Hude, Treasurer; Joseph Lapaha, Sec.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.

49th Year

"Glas Naroda" is issued every day except Saturdays, Sundays
and Holidays.
Subscription Yearly \$6. Advertisement on Agreement.

Za celo leto velja list za Ameriko in Kanado \$6.—; za pol leta \$3.—;
za četrt leta \$1.50.— Za New York za celo leto \$7.—; za pol leta \$3.50.—
Za inozemstvo za celo leto \$7.—; za pol leta \$3.50.—

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno sobot., nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA", 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-1242

ALI ANGLIJA VEDOMA TO DOPUŠČA?

Pogosto je že bilo slišati, da Španija blago, ki ga dobiva od nevtralnih, pa tudi od zaveznških držav, oddaja to blago Nemčiji in Italiji. Spočetka temu skoro ni bilo mogoče verovati, kajti prvič ima Anglija vse vodovje okoli Španske blokiranje in tako more natančno nadzirati vse blago, ki prihaja čez razna morja na Špansko.

Navzlic temu pa je bilo vedno slišati dovolj takih trditvev, da Španija tako blago oddaja dalje nacijem in fašistom.

Danes pa prinaša "Overseas News Agency" poročilo, ki pravi, da ruski krogi naravnost obdolžujejo Španijo, da igra vlogo agenta za Nemčijo in Italijo, da se na nek ne-pojasnjen način izogiblje angleške blokade in da preskrbuje Nemčijo in Italijo z nad vse potrebnim živežem.

Kot pravi moskovska radijska postaja, je sovjetska vlada izvedela, da je argentinska vlada generalu Francu obljubila en milijon ton pšenice, nad 100,000 ton govejega mesa, 2500 ton tobaka in več tisoč ton mlečarskih izdelkov in velike množine poljskih pridelkov.

Dalje pravi moskovska postaja, da je bila v tozadevno špansko argentinsko pogodbo na zahtevo Nemčije vključena točka, ki določa svobodno pristanišče na Španskem, v katerem se argentinska živila prodajajo drugim evropskim državam, in pred nekaj dnevi je prišel v Madrid poslanec nemškega gospodarskega ministra Walterja Funka, da sklene za dovoz živeža s Špansko vlado dogovor.

Že lansko leto je bilo pogosto slišati, da pošilja španska vlada, ki ga dobiva iz portugalskih kolonij in drugih prekmorskih dežel s privoljenjem Anglije, v Nemčijo in Italijo. In razne osebe, ki so z lastnimi očmi vse to videle, so zaveznške vlade opozorile, da dolge vrste truckov vozijo razno blago in zlasti živež iz Španske v zasedeno Francijo.

Vse to je znano zaveznškim vladam in čuditi se moramo in razumeti ne moremo, da se ta stvar še vedno nadaljuje in da z dovoljenjem Anglije Nemčija in Italija dobivata tako potreben živež.

Kje je temu vzrok?

DAN PLAČILA

Združeni narodi so sklenili, da pokličejo pred sodišče in kaznujejo vse one, ki so nad civilnim prebivalstvom v zasedenih deželah zagrešili kak zločin, ali pa so zanj odgovorni. Predsednik Roosevelt pa je že 21. avgusta rekel, da bodo vojni zločinci sojeni in kaznovani na kraju zločina, to je v deželi, v kateri je bil zločin izvršen.

Sedaj pa so Združeni narodi kaznovanje vojnih zločincev bolj centralizirali in bo postavljena posebna komisija, ki bo preiskovala in zapisovala zločine in po vojni bodo krivci poklicani pred sodišče Združenih narodov.

In tako je tudi prav, kajti Hitler more imeti v sebi tudi deset hudičev, vendar ni toliko Hitlerjev, da bi se mogel nad njim maščevati vsak narod posebej za vse zločine, ki jih je nad njim storil. Hitlerja hočejo obesiti, ali vstreliti Holanci, Danci, Luksenburžani, tudi Francozi, Norvežani. Nikdo pa si ga ne želi dobiti v svoje roke tako, kot si to želijo Jugoslovani in še posebno Slovenci. In ko bi ga dobili v svoje roke, bi ga v pravični jezi raztrgali na drobne kose.

Pa taka kazen bi bila za Hitlerja premajhna, naravnost milostna.

Hitlerja je treba po vojni zapreti v kletko in ga voziti po celem svetu od ene države do druge, od mesta do mesta, od trga do trga in od vasi do vasi in vsakemu bi bilo za gotovo plačilo dovoljeno pljuniti mu v obraz. Tako bi doživel največje sramoto, pa tudi največjo muko in še le tedaj bi si pričel nekoliko predstavljati, kako gorje je prinesel nad vse človeštvo.

VESTE KOMU

POMAGATE...

AKO PRISPEVATE ZA

U. S. O.

SLOVENIJA—KAM PLOVEŠ?

T. F.

XL.

Deseti članek sem zaključil z mislijo, da je poglavitna naloga Slovencev po svetu, kjer se jim ni treba skrivati v podzemlje, ta, da si najdejo med Srbi in Hrvati močno družbo v oporo Jugoslovancem. Skupen in enoten nastop močnih skupin iz vseh treh narodov bo šele imel vpliv pred svetom.

Nik nam bolj ne škoduje kot Jugoslovancem — ali pa če vzamete vsak jugoslovanski narod zase — kot dejstvo, da smo med seboj sprti in razdrapani. Škoduje zato, ker škoduje tudi vsemu zaveznškimu svetu. Se to moramo imeti pred očmi, da za vezniški svet dosti hitreje opazi našo škodljivost kot bi opazil našo koristnost. Ali ni pred kratkim Washington klical nekaj ljudi iz vseh treh skupin, naj dajo neka pojasnila? Upajmo, da so bili klicani taki, ki so postavili na svojem mestu vsak svojega moža.

Zaveznški svet ne gleda rad te naše razklanosti. Poleg drugega se mu zdi sprito smrtne nevarnosti za vse tri skupine silno nespametno to početi, če ga ne more razumeti. Ali bo čudno, če se bo naveličal krpati te razbite posode in jih bi prepustil nemili usodi?

Slovenci pa seveda spet ne moremo nič narediti za skupnost, če smo celo sami med seboj razbiti in delamo drug zoper drugega. O tem je bilo že ne vem koliko govorov in člankov, pa se spet in spet vse pozabi in pota gredo narazen.

Na primer: Dregamo vprašanje, kakaj je slovensko zastopništvo v jugoslovanski vladi "enostransko" sestavljeno. Kakor da bi bilo vse polno ljudi na razpolaganje, izmed katerih lahko — če bi se ji sploh ljubilo — na to misliti — jugoslovanska vlada izbira novih ljudi. Dalje: na eni strani se poudarja, da v starem kraju ni več strank, kvečjemu da si v Ljubljani lahko "še privoščijo" sport strankarstva. Vemo sicer, da tudi v Ljubljani ni več tega, odkar se je v maju ustanovila organizacija vseh Slovencev brez razlike strankarskega in načelnega prepričanja z imenom "Slovenska zaveza".

Neko poročilo o nezadovoljnosti strankarske sestave slovenskega zastopništva v vladi je sicer bilo objavljeno te dni, pisano pa je bilo ali je vsaj imelo v mislih razmere pred mnogimi meseci. In vendar je moral iti v London neki kabel, ki je poudarjal zahteve starokrajških in ameriških Slovencev po bolj pravični sestavi slovenskega zastopništva! Torej v isti sapi odpravljamo strankarstvo in ga spet nazaj postavljamo.

Poleg tega pa! Če si predstavimo "jugoslovansko" vlado v Londonu v luči, kakor

smo jo v teh člankih po vsej resničnosti predstavili — kaj naj tak kabel tam opravi! Še prav jim pride, da toliko lažje ženejo naprej svojo velesrbsko politiko! Še več, imajo navidezne vzroke, da svojim slovenskim sočlanom masijo usta in jih razglašajo za izdajalce, če kljub zamašenim ustom, skušajo kje kaj ziniti. Podiranje namesto zidanje.

In če je jugoslovanska vlada to, kar vsi vemo, da je, velesrbsko gnezdo v svojem jedru, ali je kakka posebna sladkost biti v njej slovenski minister? Po vsem videzu bi človek dejal, da že dosedanja slovenska delegacija pri vladi le na nitki visi in ne ve, ali bi sama šla ali bi se dala spoditi, ker ne doseže itak ničesar pri timoglavih srbskih ozkočrežnih, zdaj pa pride še ta "nestrankarski" kabel iz Amerike! Ali se bo res vlada potem naenkrat omeščala in ustregla raznim zahtevam, s katerimi ameriški Slovenci že dolgo očitajo slovenskim ministrom, da niso nič ukrenili, ko bi prišli vanjo nov minister, po posebni milosti vlade na svoje mesto poklicala. Če kaj, to so res gole sanjarije!

Brati smo, da v starem kraju zamerijo besedo "voditelj", "vodstvo" in podobno. Namesto nje naj bi se uporabljal naziv "predstavnik", "predstavnništvo." V redu. Prav tako! Naj se to le poudarja. Toda kako naj bo pametno, da se v isti sapi poudarja, kdo je "voditelj" teh ali onih Slovencev, in kdo je "edini" priznani človek, ki sme nekaj reči v ime naših ali onih Slovencev.

Iz vsega tega in takega ne bo nič, bratje in sestre. S trenotnimi muhami in mušicami in osebnimi simpatijami oziroma antipatijami se v takih časih ne delajo uspehi. Stvari so tako zapletene in usodne, da je treba zelo, zelo resno premisliti, preden se naredi celo kak resen poizkus, pa še potem ni prav nobene garancije za uspeh.

(Nadaljevanje prihodnjic.)

ARTIST'S FRONT TO WIN THE WAR

Umetniki, pisatelji, znanstveniki in drugi so se združili v organizaciji Artist's Front to Win the War ter imajo prvo zborovanje v petek zvečer, 16. oktobra v Carnegie Hall v New Yorku.

Ta seja ima namen podpreti izjavo predsednika Roosevelta, da bo še to leto odprta druga fronta na evropskem kontinentu. Na tej seji bo med drugimi govoril tudi sloviti filmski igralec Charles Chaplin.

Čisti dobiček tega sestanka bo šel za Allied War Relief. Vstopnine so po 55 centov, \$1.65 in več.

JAPONSKI NAPAD NA MIDWAY

Japonski bombniki so zažgali veliko ameriško skladišče petroleja na Midwayu. V bojih za ta važni otok so Japonci izgubili 5000 vojakov in več bojnih ladij.

Vabilo!

Prav prijazno ste vabljeni VI in VII. na

VESELICO

odnosno

MARTINOVANJE

ki ga priredi

Slov. podp. Društvo

Sv. Jožefa, št. 57 KSKJ.

V DVORANI SLOVENSKEGA

NARODNEGA DOMA

253 Irving Ave., Brooklyn, N. Y.

v nedeljo,

8. NOVEMBRA, 1942

Začetek ob 7. uri zvečer.

ZA PLES BO IGRAJ ORKESTER

Vstopnina 38 centov.

— O d b o r —

JUGOSLOVANSKI RADIO PROGRAMI

Naše ljudi opozarjamo, da bodo tekom tega meseca oddani trije jugoslovanski radio programi.

Prvi program bo oddajan v sredo dne 14. oktobra ob 10.30 zvečer s postaje WWRL (1600 kilociklov).

Drugi program bo izvajan v sredo 21. oktobra, tretji pa v sredo 28. oktobra, z iste postaje in ob istem času.

Med poznani jugoslovanski pevci, godbeniki in govorniki bodo sodelovali pri teh programih.

Glejte, da si gotovo zapomnite omenjene datume in poslušate te radijske programe.

Slovence bo zanimalo vedeti, da bo prvi program 14. oktobra, slovenski.

OB KONCU TEDNA

Pred kratkim mi je pisal rojak, kateremu sem bil primoran vstaviti list, ker mu je potekla naročnina že pred tremi meseci, in ker ni bilo nobenega obvestila od nikoder, četudi sem ga dvakrat pisмено opomnil, da mu je naročnina potekla tega in tega dne in ako bi poravnal naročnino ali poslal nekaj denarja na račun. Hudoval se je in rekel, da kot se kaže, nima nič kredita. — Potem, ko sem mu pojasnil stališče lista in gotove predpise, ki se jih mora držati, je vso zaostalo naročnino poravnal in še poslal za leto dni.

Nobeno delo ni tako težko v tem času, kot črtati ime naročnika iz imenika. Ne samo, da je list v velikih stiskah, temveč tudi sedanjí čas je tako kritičen za nas Slovence, da moramo biti dobro informirani, o tem, kaj se dogaja v svetu. Slovenski tisk je velika opora za slovenski narod ne samo tukaj pač pa tudi za Slovence v zasužnje-ni domovini.

Če ste prezrli zadnji opomin, ne prezrite današnjega in skušajte obnoviti oz. poslati zaostalo naročnino še danes.

Upravnik.

RAZGLEDNIK

Piše Anna P. Krasna

"Hostarji"

Kakor je razvidno iz poročila, ki jih daje JLC., se naši slovenski uporniki v domovini nazivajo po domače "hostarji." Tukaj imamo vsakojake zvedke za te moderne borce za "staro pravdo" našega rodu, nekateri jim pravijo partizani, kar se drugim zdi pokvečena beseda v slovenščini, ker izraz prihaja iz politične terminologije stranka ali partija. Zopet drugi se trdno, kot suha robida v dimniku, držimo besede guerile, ki pomeni v angleščini toliko, kot član neredne vojske, ki v manjših skupinah napada sovražnika v zaledju. Nekateri, med te spadajo tudi naciji in fašisti, trobijo v svet, da so vsi ti uporni ljudje, ki se otresajo nemških in laških banditov in morilec ter podivjanih barbarov od severa in juga, navadni komunisti, katere je treba iztrebiti, da ne bodo ogrozili civilizacije novega reda. (!)

O takih in sličnih mnenjih se bo dalo še slišati, če marsikaj povedati, zaenkrat naj vam le povem, da "hostarji" niso prišli v modo prvič tekom te vojne. V zadnji svetovni vojni je postal hostar marsikateri primorski fant in mož, ki se je vrnil iz vojne v svoje domače kraje, kjer so na slednjega vojnika biveše avstrijske armade kot tigri prežali lahi, ki so se bali upora in so zato nemudoma odpeljali v Gradiško ali pa v Trst vsakega moškega, ki je prišel domov.

Naši ljudje so iznajdljivi, to je gotovo, ter sem prepričana, da v tem oziru tudi danes presegajo Nemce in Lahe in jih gotovo marsikje in v marsikatem oziru vlečejo za nos, ker laška in nemška glava ne pozna one strani naše nature, ki je segavo-bistro razvita in se kaj kmalu znajde v vsaki situaciji. Nemški "Pavliha" se v tem oziru ne more meriti z nami. To so indirektno že davno povedali naši pisatelji, ki so potpisili Martina Krpana v roke lipov kij, v katerega se je zajedla Brdavska ostra sablja krute sile... brezdvoma je to do gotove meje tudi danes resnica.

No, sedaj naj pa povem kako so lahi iskali okrog naše primorske hostarje za časa okupacije naših krajev.

Veste, hodili so okrog v skupinah, ker sam si ni upal noben laški vojak tedaj nikamor med naše ljudi. Celo, kadar so

hodili okrog po hišah kupovati mleko, so imeli nabite puške na ramah in bajonete nazajene za vsak slučaj.

V tistih dneh se je vrnil iz Ukrajine tudi moj brat, s katerim sva bila prav posebno dobra prijatelja. Jaz sem se vsa tresla zanj in sem mu takoj ob prihodu dejala, da bo moral v — hosto. Brat se je zavzel in se je nekaj časa obotavljal, a končno sem ga pregovorila, da je odšel. Storil je to baš v pravem momentu, kajti komaj je dobro dosegel hosto na Nanosu, že je zarožljalo v vozi in skupina laških vojakov je zahtevala, da jim izročimo mojega brata. Kako so vedeli, da se je vrnil, nismo nikdar izvedeli, kakor se ni vedelo, kako so njeli druge. Bili so med nami najbrž izdajalci, ki so za uskive laške lire nosili laški komandi na nos vse vesti.

Ker smo tedaj živeli pri stricu, je moral stric odgovarjati za mojega brata. Stricova žena pa je baš tisti dan ležala na parah (primorski izraz za mrtaški oder) — pobrala jo je flu. Vsi ostali člani družine, ključniki mojega mlajšega brata in sestro, so ležali bolni ali pa so ravno za silo okrevali od te hude bolezni. Jaz sama sem se komaj držala pokoncu, ker sem tudi ravno nekoliko okrevala od napada te epidemije, ki je v letu 1918 že v drugič razsajala po naših krajih na jesen, ki je bila tisto leto zelo vlažna in mrka.

Italijanom naše žalostno stanje ni bilo mar. Tuji smrt v hiši jih ni nič ganila. Prišli so s preiskavo. Stric in jaz sva jih morala spremljati. Jaz sem jim v tisti bori italijanski, kolikor sem jo tedaj razumela, povedala, da ne bodo našli nič, ker brata sploh ni bilo domov. Lahko, da je prišel iz vojne, a domov ni prišel; mi ne vemo o njem absolutno nič. Napol so mi verjeli, vendar so napravili temeljito preiskavo. Vse omare za obleko, vsaka vrata, vsak skrit kotiček, vse so preiskali. Razmetali so vse postelje in nazačnje šli s sobo, kjer je ležalo truplo umrle tete. Brez kakakega spoštovanja do mrtveca, so odrgnili bele prevleke in pretipali slednjo ped modroca in plevnice postelje, na kateri je bil narejen mrtaški oder. Ko niso dobili nič, so zahtevali, da jim razkažemo kašče in senike. ... Dalje

ISČEJO SE

MOŠKI in ŽENSKÉ za snaženje uradov. Nočno delo. Zglašite se od 12 do 1 popoldne vsak dan pri:

CITY SERVICE CLEANING CONTRACTORS, INC.

Room 808, 1564 Broadway New York City

KUHARSKA KNJIGA:

Recipes of All Nations

(V angleškem jeziku)

RECEPTI VSEH NARODOV

Stane samo \$2.00

Knjiga je trdo vezana in ima 821 strani

Recepti so napisani v angleškem jeziku; ponekod pa so tudi v jeziku naroda, ki mu je kaka jed posebno v navadi. Ta knjiga je nekaj posebnega za one, ki se zanimajo za kuhanje in se hočejo v njem čimbolj izveščati in izpopolniti.

Naročite pri

KNJIGARNI SLOVENIC PUBLISHING CO.
216 West 18th Street New York, N. Y.

Kratka Dnevna Zgodba

F. RADO VAVPOTIČ

OČETOVA KLETEV

"Hojdi notri, da zapremo vrata," "Korobač" prihaja. Tako mi je rekel oče, ko je od daleč zaslišal kletev pijanega Korobača, katerega je vodil iz vaše gostilne, v kateri je že zapil polovico tedenske plače, njegov 11 letni sin Lojze, kateri je pa bil že v svoji zgodnji mladosti zelo ponosen na svojega očeta, ki je vedno, ko se je skozi vas vračal v svojo leseno kočjo, ki je stala precej izven vasi, strahoval mirne in bogaboječe vaščane z vnebo-vpljivo kletvijo in gorjačo v roki.

Tudi o sinu Lojzetu so vaščani dvomili, da bo kaj prida zrastle iz njega, in se je že celo pogosto šalilo, da sad ne bo padel daleč od drevesa. Saj je Lojze poleg svoje mladosti že nešteto nezakanih grehov na sebi imel. Razdrta ptičja gnezda s potepantimi mladčiči, razbita porcelanasta izolacija na brezjavnih drogovi, porazena mladice po sadnih vrto-vih, vse to se je prištevalo v zločinski album mladega Lojzeta.

S takimi in nešteto drugimi zločini, kakor njegov oče s klet-vijo, je Lojze strahoval celo o-kolico. Tudi šolski svet se ni več zmenil radi njegovega ne-rednega pohanjanja v šolo, saj ja na poti v šolo delal samo škodo, in v razredu pa motil in pohujševal druge učence.

Medtem ko se je iz drugih hiš slišala večoma molitev, je iz Korobačeve kočje, ki je ob-stajala iz ene glavne sobe in ku-hinje, v kateri je bilo odprto ognjišče in ograjen prostor kjer je stala Korobačeva redila prasca, udarjala mimo idočemu krepka kletev na uho.

V taki vzgoji je z dneva v dan rastle mladi Lojze in v ta-kih razmerah je čas potekal očetu kakor sinu, a e d i n o razliko, da se je s urovest in-našilje starega omiljevalo, saj je bil že 60 letnik, ko pri Loj-zetu, poleg tega, da je v sv.

Alojzija dosegel že 3 križe, zlo-činski nagon se ni dosegel svo-jega vrška.

Prišel je pa tudi čas, da je Lojze počel misliti na svoje lastne ognjišče. Težava v tem je pa bila, ker se ga je izogiba-alo vsako kolikor toliko po-šteno dekle. Zato je tudi mar-sikatore deklet utrpele maščev-anje podivjanega suroveža, ki je v največji milosti obsta-jalo v tem, da ji je ponoči uni-čil vrtnice na oknu njene spal-ne sobe.

Ko je tako Lojze uvidel, da pri domačih dekletih ne najde nikakoga ljubezenskega odme-va, je počel lažiti v sosednjo vas za Podlipčevu vdovo.

Podlipčeva je bila že par let vdova. Bila je dobra gospo-dinja in ljubeča mati svojih dveh otrok, ki jih ji je zapustil poleg s kromne domačije po-kojni mož, katerega je ugrabi-la neizprosnja jetika.

Pokojni Podlipčec je pa v svo-ji oporoki volil skromno pre-moženje svojima otrokoma, si-mu Ivanu in hčerki Ani, ženi pa dosmrtni užitek, ako se ne poroči. Posebni dodatek v tej oporoki je pa bila srebrna žep-na ura pokojnika, katero je volil svojinu ljubljenu si-nu Ivanu, ko doseže starost 18 let.

Podlipčeva je bila v popol-nem zadovoljstvu s tako oporo-ko ranjkega. Saj njene mišli posebno ob začetku izgube skrbnega moža, niso segale da-lje, kakor za gospodarstvo skro-mne domačije in ljubezni do otrok.

Čas pa celj rane, in prinaša nove. Tako se je tudi v mladi vdovi počela porajati nova mi-sel na obnovo življenja. Saj kri vendar ni voda! In ob mi-dan rastle mladi Lojze in v ta-kih razmerah je čas potekal očetu kakor sinu, a e d i n o razliko, da se je s urovest in-našilje starega omiljevalo, saj je bil že 60 letnik, ko pri Loj-zetu, poleg tega, da je v sv.

Kot vdova z dvema otroko-ma, Podlipčeva ni mogla do-sti

zbrati pri snubcih in zato ta-di ni dosti odklanjala Lojzeto-ve pomde, katere je po krat-keem času pripomogla, da se je Lojze p r i z e n i l k Podlipčevim.

Novo življenje se je začelo pri Podlipčevih. Lojze je ho-dil na delo v dobro pol ure od-daljeno tavnar, ona mu je pa vsaki dan prinašala tople hra-ne za obed, poleg tega je pa, kakor prej, obdelavala skrom-no domačijo, in poleg je pa še sem pa tam nekaj zaslužila kot najemnica pri kakem večjem posestniku.

Tak je bil začetek novega življenja v Podlipčevi hiši, in ljudje so se že mislili, da so sata-nu zrasle angelske peruti, ker Lojze se je že vsaj na videz kazal povsem drugačnega in hodil je tudi bolj skrbno oble-čen, kakor nikdar poprej.

Kamtu se je pa Lojze pre-zvel takega življenja! Počel je postajati prevzet in oblasten. Na plačilni dan je počel posne-mati navado svojega očeta s tem, da je precejšnji del svoje tedenske plače na potu domu ostavil vaškemu ostirju, doma je pa preklinjal postano ve-čerjo.

Molke in v strahu je Podlip-čeva opazovala hitro Lojzeto-vo izpremembo. Vedela je, da bi vsaka beseda, akoravno opra-vičena, lahko pripomogla še do-hujšega.

Tako njeno molkanje in trp-ljivost je pa Lojzeta še bolj nje-zilo, ker ni mogel najti pravega povoda za izbruh svoje pek-lenske surovosti, je surovo po-čel zahlevati od nje, da mu izroči tisto žepno uro, katero je pokojni Podlipčec zapustil si-nu Ivanu.

Taki zahtevi se je pa ona odločno uprta, ne že toliko radi vrednosti ure, kakor pa radi dragega otročjega spomina na pokojnega očeta.

Po takem njenem odporu se je v Lojzetu počel vzbujati nje-gov stari zločinski nagon, v ka-terem ni bilo nikakih mej za kruto in zahrbtno maščevanje do vsega, kar mu je stalo na poti do njegovih podlih zločin-skih namerov.

Od tedaj naprej je Lojze stal no posedal in popival po gostil-nah. Ker je bil med tem radi izostajanja od dela odpuščen, je pohajkoval okoli doma in žsiljeval denar od žene, kate-rega je pa takoj pognal po ved-no žejnem grlu.

Tako je iz preje p r i z a n e g a Podlipčevega doma nastal pravi pek-el. Pogosto se je mora-la uboga žena s svojimi otroki in s krvavimi podplutki na ob-razu zateči k dobremu sosedom za začasno zaščito.

(Radi takih nezgodnih dru-zinskih razmer je sin Ivan za-pustil dom in se kot pastir udajal v sosednjo vas. Hčer-ka, Ana, mlajša od Ivana, je ostala pri materi, in z njo de-lila muke in trpljenje brezvest-nega suroveža.

Nekega jesenskega dne je Ana, kakor običajno, prihitela iz šole domov, da pomaga ma-teri pri hišnem in poljskem de-lu, saj sedaj, ko ni bilo Ivana, sta bila za vse same. Začutila se je pa ob vstopu v posteljo, ker je bilo vse na stolu odpr-to. Tudi omare in skrinje so bile vrtoljene in vse v neredu v njih, tako da je posnem iz-gledalo, da se hišo posetijo ro-parji.

V otročjem strahu in z gro-zo napolnjeno dušo je obapno po-čela klicati mater, katerega odmeva pa ni bilo od nikoder. Zaskrbljena se je k bližnjim sose-dom za pomoč, katerim je pa

bilo vse ravno tako skrivnostna uganka kakor Ani sami.

Po bolj natančni preiskavi, so sosedje odinili tudi pripr-ta vrata mlatinlega poda. Ta-koj, ko vstopijo, se jim je nu-dil strašni prizor. Pod lestvo ki je vodila na podstrešje, je ležala Podlipčeva mrtva. In videti je bilo, kakor da je pad-la iz nadpodstrešja.

Obveščeni orožniki so bili hitro na mestu strašne trage-dije, ker so se ravno nabejali na patrolnem pohodu skozi ob-čino.

Po orožniški preiskavi in za-pisniku, so orožniki začeli is-kati moža Lojzeta, katerega so pa v kratkem času klenili v vaški krami pri meri žganja, in že močno pod vplivom demo-nalnih alkohola.

Ker pa je Lojze bil orožni-koj dobro poznan kot neva-ren uslužilec in zločinec, ga je orožnik takoj ob vstopu tdn prijel za ramo in ga odločno vprašal:

"Zakaj si jo?"

Te besede so na Lojzeta ta-ko vplivale, da se mu je zdelo, da je ves zločin na jasnem, in kakor da bi se vedno gojil pek-lensko surovost do mrtve že-ne, je odvrnil:

"Zaradi ure."

"Zaradi kakšne ure?" ga je ponovno vprašal orožnik. "Zaradi te-le," in potegnil je iz žepa Ivanovo uro, pripeto na srebrni veržici, katero je po zločinu izropal iz zaklenje-ne skrinje.

Z verigami na rokah so ga orožniki pripeljali nazaj na kraj zločina in po bolj natan-tem izpraševanju je izpovedal, da se je spopadel za ženo, ko je šla na podstrešje po seno, da nakrmi kravo. In tedaj so se njegovi satanski kremplji zari-li v ženini dušnik in niso po-pustili preje, da je izdihnila dušo. Nato je vrgel mrtvo truplo po lestvi, da bi bilo mož-ko sklopiti o slučajni nezgodi.

Zaradi tega strašnega zloči-na je deželno sodišče v Ljub-ljani leta 1923 obsodilo Lojze-ta na smrt na vešilih.

Ob izreku smrtne obsodbe sta se na koridorju sdošle srečala oče in sin, katerega je močna straža gnala v samotno celico. In ob tej priliki nago-vori oče sina:

"No, prokleti sin!"

Lojze mu odvrne:

"Prokleti oče!"

To so bile zadnje besede, ka-tere sta izmenjala oče in sin.

Ker pa je to bila v novoro-jeni Jugoslaviji prva smrtna obsodba, je pokojni kralj Ale-ksander I. ta sramotni pečat Slovenije obližal s tem, da je Lojzeta pomilostil v dosmrtno ječo v mariborske zapore.

V PESMARICI

"AMERIŠKA SLOVENSKA LIRA"

se vključne slovenske pesmi:

1. Podlipčeva — možki šbor s bar-
ton harmonijem
2. Poslušaj — možki šbor
3. Lahko noč — možki šbor
4. Otokiti avon — možki šbor
5. Pomladanka — možki šbor, s
bariton samosplovi
6. Lira 1. — za solo sprejo, možki
in možni šbor
7. Lira 2. — za možni šbor
8. Alanški odmevi — za možki in
bariton šbor, s bariton sa-
mosplovi
9. Kantata iz pesma 184 — možki
šbor
10. Šoli — za samosplovi, možni
šbor in spremljevanje
glasov
11. Polka 22 — za samosplovi, mož-
ni šbor in spremljevanje
glasov ali orgel

CENA SAMO

50 centov

KOMAD

To so krepke pesmi za možke
in možne šbore, katere je ugle-
bil in v samoplovi izdal MA-
TJE E. HOŠMAN, organist in
povodja pri sv. Vili, Cleve-
land, Ohio, 1932.

Naročite to zbirko pri:

KNJIGARNI SLOVENIC PUBL.
COMPANY

216 W. 18th St. New York

Indijanci na vojnem pohodu

Kot so povedali stari armad-
ni častniki in uradniki, bi ne-
bilo prav nobenega problema
glede rekrutiranja vojakov,
ako bi beli moški nudili tako
navdušen odziv za obrambo A-
merike, kot Indijanci.

Izgleda, da Indijanci poseb-
no sovražijo Hitlerja in Hiro-
hito, ki bi oba hitro izgubila
kožo z glave, ako bi ju nede-
kdo dobili v roke. Mussoli-
ni je plešec in morda niso In-
dijanci baš iz tega razloga tako
vneti za njegovo kožo.

Na vsakega mladega Indijan-
ca, ki čaka, da bo vpoklican,
pride 15 prostovoljcev. Nedav-
na poročila 26 nabornih uradov
med Indijanci na Srednjem za-
padu kažejo, da je tamkaj 7.407
mladih Indijancev vojaške sta-
reosti. Od teh ni bilo potrebno
vpoklicati več kot 37 — ostali
574 po številu, so se prijavili
prostovoljno.

V zadnji vojni se Indijancem
ni bilo treba registrirati, ker
niso imeli še polnega državljan-
skega statusa, kljub temu se jih
je prijavilo za vojaško služ-
bo več kot 12 tisoč. In, da po-
kažejo, da imajo še v sebi spo-
sobnosti za prvotno bojeva-
nje, so odnesli iz vojne pro-
pomo največ odlikovanj za ju-
naštvo.

Patriotizmus Indijancev se
posebno vidi v nedavnem inci-

dentu v Navajski rezervaciji,
kjer so se Indijanci, ko so zve-
deli, da je Amerika v vojni,
zbrali v organizirano skupino
in so odhiti v najbližje mesto,
da se prijavijo za vojaško služ-
bo. Tam jim bilo pojasnjeno
glede naborne postave, itd. Se-
veda so se registrirali a so bili
v splošnem zelo razočarani, ker
so p r i e n k o v a l i , da pojdejo ta-
koj v akcijo. S seboj so nam-
tež prinesli vsake vrste staro
in moderno orožje in od svojih
družin doma so se poslovili, kot
da jih do konca vojne ne bodo
več videli. Med njimi so bili
dečki 15 let stari.

Indijansko pleme Klamath v
južno-vzhodnem delu države
Oregon, je odglasovalo, da da-
ruje 150 tisoč dolarjev iz svo-
jega sklada, za zgraditev vlad-
ne vojaške vojaške šole in
strokovne šole na njih rezor-
vaciji.

Tekom zadnje vojne se je po-
sebah odlikoval Indijanec Joe
Oklahombi, ki se je pognal 210
metrov daleč skozi bodočo žico
in pod topovskim ognjem je
uničil nemško strojnico Obe-
nem, pa je tudi zajel 171 Nem-
cev, katerim je pobral orožje
in municijo, katero je potem
rabil pri nadaljnjem odbijanju
sovražnika. Tako se je boril
štiri dni.

DOBAVE OROŽJA JUGOSLO- VANSKIM BORILCEM.

(JIC.) — Hrabre in vztrajne
četniške vojske v Jugoslaviji
bodo v novem letu razpolagale
z večjimi množicami vojaške
opreme in z boljšim orožjem,
ako bo uspelo izvesti sedanje
načrte združenih narodov.

Oskrbovanje čet generala
Mihajloviča z ročnim orožjem
in municijo, ki se že zdaj vsi
v manjšem obsegu, bo morda
preurejeno in poglobljeno.

Ni dovoljeno govoriti o po-
drobnostih načrtov združenih
narodov. Vendar pa smemo
povedati, da je uspeh boji od-
visen od osiženih strah, nego
od novih potov in sredstev za
prevoz. Nemei in Italijani po-
znajo sedanjo taktiko dovozan-
ja, a kljub temu je bilo dozdaj
niti goče prevarati sovražne stra-
že in prevesti orožje v Jugo-
slavijo.

General Mihajlovič je prejel
sicer male, a vendar za skraj-
no potrebo zadostne količine
angleškega in ruskega orožja.

Zdaj upa dobivati tudi ameri-
ško orožje, kajti prevoz vojne
opreme vseh vrst iz Amerike
na Srednji Vzhod je dobro ure-
jen. Štiri-motorna ameriška
bombna letala že krožijo nad
balkanskim ozemljem. Tukajš-
nji opazovalci mislijo, da se
bodo mogla ameriška tovor-
na letala iz Srednjega Vzhoda
pridružiti ruskim in angleškim
letalom, ki p r i n a š a j o j u g o s l o -
vanskim četniškim orožje in
vojno opremo iz vzhoda in za-
hoda.

Poročila, ki so prišla v Wa-
shington zatrjujejo, da je bila
18 mesečna četniška borba pro-
ti osišču v Jugoslaviji v zad-
njih tih ali štirih mesecih
najbolj uspešna. Kljub temu
pa prevladuje mnenje, da bo v
prihodnjih mesecih intenziv-
nost teh bojov nekoliko popus-
tela, ker je zima v jugoslovans-
kih gorah zelo huda.

General Mihajlovič z vedno
večjim uspehom nadaljuje or-
ganizacijo svoje vojske. Pri-
hodnjo pomlad bo njegova vo-
jaška sila najbrže sposobna za
še hujše ogrožanje sovražnih
oporib, prometnih zvez in vo-
jaških skladov.

Berlin dobro pozna resnost
in silo jugoslovanskega upora.
Zato je tudi Hitler nedavno po-
klical Ante P. aveliča v nemški
glavni stan, da pregleda sedan-
ji položaj na Balkanu. Hitler
je baže ukazal Paveliču, da ne-
mudoma vpokliče nove voja-
ke

"SPANISH IN 20 LESSONS" — Špa-
nščina v 20 dneh naučit. — Španščina-
gleška slovnica. — Spisal jo je R. D.
K. Cortina.

Ta knjiga je popolna in prav nič po-
krajšana. Od prve do zadnje strani je
je popolnoma ista, kot jo je pisatelj
napisal in kot je bila prvotno izdana
za višjo ceno. Cena je zato nizka, ker
so se porabile prvotne tiskarske for-
me, in ker je pisatelj sprejel nižjo ce-
no.

Po tej priprosti stopnjevalni metodi
vam Cortina pomaga, da se lahko na-
pitate španščine.

Praktično učenje ima kar najmanj
nezanimivih in zapletenih slovničnih
pravil ter vas uč brati, govoriti in ra-
zumiati španščino.

Cortinovo kratko metodo so odobrili
učitelji, profesorji, šole, poslastična in
ekspozitne trditke po celim svetu. Je
praktično, priprosto in uspešno.

Prodanih je bilo že nad 2.000.000
Cortinovih knjig.

Če vas ta knjiga zanima, jo la-
ko naročite pri
KNJIGARNI SLOVENIC PUBLISH-
ING COMPANY, 216 West 18th Street,
New York, N. Y. — Cena je samo \$1.—

tisoč vojakov, najboljši dokaz
za resnost in silo upora, poseb-
no v Sloveniji in Srbiji.

Ne le, da te vojaške sile pri-
manjkujejo Nemcem na rus-
kem bojišču, upor in sabotaža
v Jugoslaviji povečujeta tudi
v veliki meri težkoče nemškega
prometa skozi balkanška ozem-
lja, kjer so prometne zveze
sploh pomanjkljive.

JUGOSLOVANSKI VENEC

Priznana plesalska umetnica
Tasamira, se je odločila, da bo
pričela t akoimenovani "jugo-
slovanski venece, v katerem bo
povečevala razne umetne ples-
e. Ti tečaji bodo po enkrat na te-
den. Prvo pouk bo v torek 13.
oktobra ob 8. uri zvečer v Har-
ley House, 413 W. 46th St., po-
zneje pa v glavnem stanu Ame-
riških Prijateljev Jugoslavije
na 11 West 57th St., New
York City.

Mladi fantje in dekleta, ki
se žele učiti umetnega plesanja
se lahko pridružijo tej skupini.
(Za pojednile se obrnite na
Miss Mary Vidošič, 11 West
57th St., ali pa telefonirajte na
PLaza 3-7291.

SMRTNA KOSA

Pred dnevi je v javni bolniš-
nici v Milwaukee, Wis., umrl
Anton Salatinik, star 52 let in
doma od Ptujja. V Ameriki je
bil 36 let in tukaj zapuška že-
no, sina (ki je p r i vojakih) in
tri hčere.

Dalje je prišla iz Californi-
je vest, da je v naselbini Bell,
Cal., umrl bivši milvauski na-
seljenec Martin Sušnik, doma
iz Ročice v Savinjski dolini, ki
je bil v Ameriki 35 let.

VAŽNO ZA NAROČNIKE

Poleg naslova je ravno do kdaj imate plačano naročnino. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Da nam prihranite nepotrebnega dela in strokov, Vra prosimo, da skusate naročnino pravočasno poravnati. Poljite naročnino naravnost nam ali jo plačate našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu-ikomu zastopnikov, ki jih imamo so tiskane s številni krizami, ker so upravi-čeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj naših rejnikov naseljenih. Zastopnik bo Vam izročil, potrdilo za plačano naročnino

CALIFORNIA:

San Francisco, Jacob Lashin

COLORADO:

Pueblo, Peter Cullig

Walsenburg, M. J. Bayak

INDIANA:

Indianapolis: Frank Zupančič

ILLINOIS:

Chicago, J. Berča

Cleves, J. Fabian, (Chicago, Ohera in Illinois)

Joliet, Jennie Rambich

La Salle, J. Speth

Mascoutah, Martin Dolavie

North Chicago in Waukegan, Math Warth

MARYLAND:

Ritambler, Fr. Vedejvas

WYOMING:

Detroit, L. Flander

MINNESOTA:

Chisholm, J. Lukanich

Ely, Jos. J. Pesel

Eveleth, Louis Goude

Gilbert, Louis Vessot

Hibbing, John Porva

MONTANA:

Roundup, M. M. Panias

Wahoe, L. Champa

NEBRASKA:

Omaha, P. Broderies

NEW YORK:

Brooklyn, Anthony Smit

Gowanda, Karl Strachan

Little Falls, Frank Mank

Worcester, Peter Boda

OHIO:

Barberton, Frank Treha

Cleveland, Anton Bobak, Chas. Kar

Hager, Jacob Benik

Gilard, Anton Nagode

Lorain, Louis Balant, John Kumb

Youngstown, Anton Klizal

OREGON:

Oregon City, J. Koblar

PENNSYLVANIA:

Bessemer, John Jovnikar

Onondaga, J. Hruvovec

Coverdale in okolica, Jos. Peterosel

Export, Louis Zupančič

Harrell, Jerry Obara

Sunset City, Stale Kramb

Fr. Biondakar

Grennsburg, Frank Novak

Homer City, Ka. Kerechab

Imperial, Vence Paleich

Johnstown, John Paleich

Kriza, Ant. Tandič

Lomira,

TRIJE RODOVI

Dogodki iz nekdanih dni. — Spisal: ENGELBERT GANGL

106

Nadina je obstala. Minile so njene sanje, zdaj ji je vseeno, o čem govori.

"Bodite kakor usmiljena Samaritanka in mi lajšajte bolečine. Vaše zaslužnje bo veliko."

Smejal se je Brankovič in Nadina je gledala na na tla. Z bližnjega guma je vzela list in ga trgala z drobnimi prsti da je v majhnih kosčkih padal na zemljo.

"In tako kruto ravnaš tudi z menoj, ko hočete bežati pred menoj. Imejte usmiljenje z bolnim človekom!"

Prijel jo je za roko. Ni se branila, saj so minile njene sanje.

"Kako je mehka ta vaša ročica! Kako bi hitro prešla vsaka bolezen tistemu, ki bi ga gladila ta mehka ročica!"

Nadina je poslušala Brankoviča, a do srea ji niso šle njegove besede. Naklonila se je in je odšla.

"Krotka, ponižna stvarca," je šepetal nadporočnik.

In računaj je s treznim predznanjem.

Lepo foto bi dobil, ako bi poročil Nadino. Denarja mu je treba, ker ima dolgove. In tako lepo in svobodno se da živeti, kdor ima dovolj denarja. Zauživila je slugi. Bil je vajen temu, kakor pes, ki mu zažvižga gospodar, in priteče.

"Pokliči gospoda ritamejstra! Reci, da bi rad govoril z njim."

"Da, gospod nadporočnik," je dejal sluga in odšel po Zavinsčuka.

Tako lepo bi bilo poteti! Nobenih sitnih in mračnih denarnih skrbi bi ne bilo več. Potem bi se šele začela prava življenje. Zdal je plača tako skromna, dani za nikamor.

A oficir mora živeti, sicer je dolgočasno in ničeto to ubogo preganjanje po vajah in vojašnicah. He, Nadina, in pa njen denar!

"Kaj želiš prijatelj!" je klical oddaleč Zavinsčuk.

Brankovič je vstal in stopal ob palici.

"Nikar se ne trudi, le ostani," mu je velel Zavinsčuk.

"Ni se ne trudim, samo pokazati sem ti hotel, da bo kmalu treba odriniti. Noga je zdrava, samo malo trda je še."

"Zal mi bo, res! Zdal je bilo življenje pri nas posled bo puščava."

"Tako bo težko tudi meni!" je dostavil Brankovič. "Tako lepo je tu! Vedno bi ostal, a klič me dolžnost. A ti ne boš hud name, če sem odkritosrčen proti tebi. Če ti ne ho vse, kar ti povem, stori kakor bi ničesar ne slišal in pozabi takej, ko izgovorim."

"Dobro. Tu imaš mojo roko. A kaj imaš tako skrivnostnega?"

"Preden odidem, moram biti na jasnem. Gre za srečo mojih bodočih dni. Tiče se Nadine," je rekel nadporočnik odločno in glasno, da ni bilo nobenega dvoma o resnosti njegovih besed.

"Sediva," je rekel Zavinsčuk.

Sedla sta.

"Kako si rekel?" je vprašal Zavinsčuk.

"Rekel sem, da se tiče Nadine," je ponovil Brankovič.

"Kako to misliš?"

"Tvoja hči — da govorim brez ovinkov — mi ugaja, kakor mi ni še nobena ženska doslej. Preveril sem se, da je resnično, kar si govoril o nji; blaga je v srcu in izobražena. I stvarjena je, da bi lahko bila moja sreča. Vprašam te odkritosrčno in te prosim tudi odkritosrčnega odgovora: Ali bi mi jo dal za ženo?"

"Hm," je dejal Zavinsčuk, "tako naglo je prišlo to vprašanje, da si moram izprostiti nekoliko oddaha. A toliko ti povem lahko že danes, da si mi simpatičen človek in da se vedno vztrajam pri besedi, ki sem ti jo že povedal, da mora biti mož moje Nadine samo oficir."

Brankovič je bil zadovoljen s tem odgovorom.

Ko je ostal po večerji Zavinsčuk sem z ženo, ji je povedal, kaj ga je vprašal nadporočnik.

"Vedel sem, da pride do tega," je pristavil. "In tako je tudi najbolje. Ali ni mogoče, da pride zopet kak Dominik in zboga dekleta in nam napravi sramoto?"

"A toliko pravice do svoje hčere mi vendar pustiš, da se pogovorim najprej z njo, kakse so njene misli," je rekla žena.

"To se razume. To je tvoja pravica in tvoja dolžnost."

Jelka ni spala vso noč. Vso noč je mislila na hčer. Njeno srce je molilo zanjo, vse bi se žrtvovalo zanjo, iztočilo bi zanjo zadnjo kapljico krvi. Ako ga hoče, ji ne sme braniti. Bolje je, da ostane mati brez hčere nego hči brez sreče. Ako ga noče, tedaj mora zmagnati njeno srce nad očetovo trmo. In tako je minila noč; dolga je bila in polna skrbi.

Drugo jutro je vstala in odšla v Nadinino sobo. Tam je ni bilo več. Pogledala je mati skozi okno in je videla hčer na vrtu. Bila je pri svojih cvetlicah, sama najlepša med njimi, cvetlice kraljica.

Mati je šla na vrt in jo je vprašala:

"Ali bi se omožila, Nadina?"

Pogledala jo je in se je nasmešnila:

"Zakaj to vprašanje, mama? Če bi se omožila?"

"Da," je pritrtila mati, "včeraj je vprašal gospod nadporočnik Brankovič očeta, ali bi te dal njemu za ženo."

Nadina se ni nič izpremenila obraz; ni se zavzela, ni se prestrašila, mirno so gledala njene oči. Minile so njene sanje, zdaj je vseeno ...

"Reci očetu, da ga vzamem, nadporočnika Brankoviča namreč!"

Govorila je tako jasno, da ji je mati verjela.

"Nadina!"

Samo poklicala jo je in sklenila je roke

"Da, mama! Ako si ti oficirjeva žena, zakaj bi ne bila tudi jaz. Saj vem, da ima očka oficirje najraje. In morda ustrezem s tem očetu bolj nego nadporočniku samemu."

"Vse to govoriš brez premisleka," je rekla mati, "ali taka vez ni za kratko časa, ampak za zmeraj!"

(Nadaljevanje prihodnjik).

Kolumb--posebljen pogum

Pred 450 leti, ko se je poletje bližalo h koncu, je Kristofor Kolumbus s svojim moštvom 120 mornarjev in s svojimi majhnimi brodovjem plul sredi oceana, mesec dni proč od male španske luke Palos in kakih šest tednov še daleč od "kopne zemlje" o kateri je sanjal vse svoje živne dni.

Dasi so bili skoraj povsod odloili njegov načrt kot demnično sanjačo, Kolumbus ni bil nikak sanjač. Kot neutrudljiv učence plovbene znanosti, praktičen mornar in izkušen poznavalec tajnosti morja, se je moral boriti proti tedanjim naziranjem in predsodkom, proti onemu, kar so sodasni znanstveniki označevali kot prazno legendo — bajko, ki se lahko pripoveduje ob domačem ognju, ali ki se ne sme nikdar izreči.

Kaj je torej bilo v zrnu Kolumbovega uma in značaja, kar je končno pridobilo zanj prižnost, da izvede svoje zgodovinsko podjetje? Odgovor je: njegova neomahljiva vera.

Brez ozira na njegovo telesno in umno sposobnost in veliko izkušnjo, kar je Kolumbu prineslo zmago in slavo, je bila njegova vera — vera, ki je bila zakoreninjena v religiji. Ravno na to stran njegovega značaja so zanesljivi življenjepisec vrgli jasno svetlobo raziskavanja.

Veliki admiral je bil mož poboškega verskega čustvovanja. To je bilo ugotovljeno iznad vsakega dvoma. Da je bil pobožen katoličan, je razvidno iz mnogih doživljanjev tekom njegovega dolgega iskanja za pomoč.

Ponovno je izjavljal, da eden izmed razlogov njegove ekspedicije je bila njegova želja, da bi pogamom "Indije" prinesel katoliško vero. Te njegove izjave so brezdvomno prispel k navdušenju, s katerim so katoliški duhovniki in prelati podpirali njegov načrt pri španskem dvoru.

Od generala usmiljenega reda, da za odsejanje ujetnikov je dobil kot sodelavca Očeta Solorzano, ki je postal brodni kapitan in eden izmed prvih činov admiralov, čim se je spustil na morje, je bil ta, da je postal moštvo obeh karavel, Pinta in Nina, na krov praporne ladje Santa Maria, da prisostvujejo duhovnikov molitvi za Bežji blagoslov nad nevarnim podjetjem.

Skozi vso vožnjo zapiski pokazujejo nadaljne dokaze o Kolumbovi pobožnosti in veri v Boga, katerega je prošil za pomoč, kadarkoli je nesreča pretila.

Ko so prvič zagledali zemljo, se je versko čustvo takoj izrazilo z molitvami in zahvalami Božanstvu. Ko je bil cilj končno dosežen, so bile ceremonije ganljivo in dramatične.

Ko je prvič zagledali zemljo, se je versko čustvo takoj izrazilo z molitvami in zahvalami Božanstvu. Ko je bil cilj končno dosežen, so bile ceremonije ganljivo in dramatične.

Ko je prvič zagledali zemljo, se je versko čustvo takoj izrazilo z molitvami in zahvalami Božanstvu. Ko je bil cilj končno dosežen, so bile ceremonije ganljivo in dramatične.

Ko je prvič zagledali zemljo, se je versko čustvo takoj izrazilo z molitvami in zahvalami Božanstvu. Ko je bil cilj končno dosežen, so bile ceremonije ganljivo in dramatične.

Ko je prvič zagledali zemljo, se je versko čustvo takoj izrazilo z molitvami in zahvalami Božanstvu. Ko je bil cilj končno dosežen, so bile ceremonije ganljivo in dramatične.

Ko je prvič zagledali zemljo, se je versko čustvo takoj izrazilo z molitvami in zahvalami Božanstvu. Ko je bil cilj končno dosežen, so bile ceremonije ganljivo in dramatične.

Ko je prvič zagledali zemljo, se je versko čustvo takoj izrazilo z molitvami in zahvalami Božanstvu. Ko je bil cilj končno dosežen, so bile ceremonije ganljivo in dramatične.

Ko je prvič zagledali zemljo, se je versko čustvo takoj izrazilo z molitvami in zahvalami Božanstvu. Ko je bil cilj končno dosežen, so bile ceremonije ganljivo in dramatične.

Ko je prvič zagledali zemljo, se je versko čustvo takoj izrazilo z molitvami in zahvalami Božanstvu. Ko je bil cilj končno dosežen, so bile ceremonije ganljivo in dramatične.

Ko je prvič zagledali zemljo, se je versko čustvo takoj izrazilo z molitvami in zahvalami Božanstvu. Ko je bil cilj končno dosežen, so bile ceremonije ganljivo in dramatične.

Ko je prvič zagledali zemljo, se je versko čustvo takoj izrazilo z molitvami in zahvalami Božanstvu. Ko je bil cilj končno dosežen, so bile ceremonije ganljivo in dramatične.

Ko je prvič zagledali zemljo, se je versko čustvo takoj izrazilo z molitvami in zahvalami Božanstvu. Ko je bil cilj končno dosežen, so bile ceremonije ganljivo in dramatične.

Ko je prvič zagledali zemljo, se je versko čustvo takoj izrazilo z molitvami in zahvalami Božanstvu. Ko je bil cilj končno dosežen, so bile ceremonije ganljivo in dramatične.

Ko je prvič zagledali zemljo, se je versko čustvo takoj izrazilo z molitvami in zahvalami Božanstvu. Ko je bil cilj končno dosežen, so bile ceremonije ganljivo in dramatične.

Ko je prvič zagledali zemljo, se je versko čustvo takoj izrazilo z molitvami in zahvalami Božanstvu. Ko je bil cilj končno dosežen, so bile ceremonije ganljivo in dramatične.

Ko je prvič zagledali zemljo, se je versko čustvo takoj izrazilo z molitvami in zahvalami Božanstvu. Ko je bil cilj končno dosežen, so bile ceremonije ganljivo in dramatične.

Ko je prvič zagledali zemljo, se je versko čustvo takoj izrazilo z molitvami in zahvalami Božanstvu. Ko je bil cilj končno dosežen, so bile ceremonije ganljivo in dramatične.

Ko je postavil nogo na zemljo nove dežele, je Kolumbus dvignil prapor križa in ga zasadil v zemljo.

Potem, kakor je zabeležil eden njegovih zgodovinarjev, je pokleknil v čiščenju "najvišjega Stvaritelja odkritja," in potoil s solzami v očeh poljubil zemljo, do katere ga je privedla Božja Previdnost.

Po kratki molitvi Očeta Solorzano je Kolumbus pokrstil novi otok (da je bil otok, se je kasneje dognalo) z imenom San Salvador (Sv. Rešitelj).

Kolumbova vernost do cerkve je bila dramatično označena ob njegovi smrti. Obleden v kuto frančiškanskega reda je umrl na dan Vnebovzeta dne 20. maja 1506, v starosti 70 let. Njegove zadnje besede so bile: "V Tvoje roke, o Gospod, priporocam svojo dušo."

Truplo je bilo pokopano v samostanu sv. Frančiška v Vajladolidu. Ostanke so bili kasneje preneseni v Seviljo, potem pa v katedralo ameriške naselbine Santo Domingo v znak spoštovanja in spomina. Toliko so tedanji cerkveni in posvetni dostojanstveniki cenili spomin onega, ki je odkril Novi svet.

JUGOSLOVANI IN BORBE NI FANCOZI

(JIC). — Pred kratkim je bil prirejen v hotelu Hudson pod pokroviteljstvom borbene francoskega lista "Pour la Victoire" svečan banket, pri katerem se je zbrala elita izgnanih francoskih znanstvenikov, književnikov in politikov. Prisostvovalo je veliko število Francozov in zastopnikov združenih narodov. Znani francoski pisatelj in bivši narodni poslanec Henri de Kerilis je govoril o splošni mednarodni situaciji, o vojni in diplomatskih naporih.

Predsednica banketa je bila znana francoska publicistka Genevieve Tabouis, glavna urednica lista "Pour la Victoire". Pozdravila je prisrčno žane jugoslovanske vlade, Bogoljuba Jevtiča in dr. Branka Čubrilo- viča, ter poudarila, da je bil minister Jevtič prisoten pri umoru hlapopokojnega kralja Aleksandra. Borbeni Francozi v izgnanstvu so izrazili svojo toplo in iskreno prijateljstvo za Jugoslavijo in njeno borbo.

Henri de Kerilis je poudaril, da je položaj zelo ugoden združenim narodom, ter da je mogoče verovati v neizbežnost zmage demokraciji. Nazdravil je tudi o borbi ruskega naroda in izjavil, da bodo junaki branili Stalingrada, ki s svojim nezastisljanim junastvom brani Rusijo, zapisani z zlatimi črkami v zgodovino človeštva.

Rusija je zrušila mnogo carstev v svoji zgodovini. Svedska, Poljska, Napoleonova Francija, Avstrija, Turčija in Nemčija je ji podlegla. Jasno je, da bo tudi v današnjem boju uspeła da zdrobi nacistični naval pangermanizma.

Ruska borba je odsev idealov, ki navdušujejo njene množice. Verjamo v Rusijo!

De Kerilis je nato govoril o Veliki Britaniji in Združenih državah. Z žalostjo je očitel današnjo politiko francoske lade v Vichy in pozdravil borbene odpor francoskega naroda. Nato se je okrenil proti Balkanu in izjavil, da odpor Jugoslavije vzbija spoštovanje vsega sveta. Čisto osamljena vodi Jugoslavija na Balkanu boje, ki dokazujejo njeno veliko življenjsko silo.

Pozdravil je prisotnega ministra Jevtiča kot moža, ki je bil v Maršailu takrat, ko so italijanske krogle zadale velikega kralja, prijatelja Francije in njenega naroda, kralja Aleksandra. Takrat je bil izveden na francoskih tleh prvi zločin mednarodnega fašizma. Francoski narod občuduje in

spoštuje borbo, katero vodi danes jugoslovanski narod.

Zavrnil je svoj govor z izjavo, da veruje v zmago De Gaulleove Francije. Vsi Francozi se morajo boriti pod njeno zastavo za stvar združenih narodov in za svobodo Francije.

TAKO GOVORE NEMCI.

Ne morejo razumeti. — "Komunizem bi bil že davno postal pokopalnice evropskih narodov če bi ga S. A. ne bili pogrnali nazaj. Zato mi, S. A. možje ne moremo razumeti tujih držav, ki so s komunizmom in njegovimi zastopniki v najprijaznejših odnosih." (Viktor Lutze, poveljnik S. A. 24. jan. 1936).

Njihov namen. — "Namen boljševikov je, razdeljati rasno enoto narodov in nadomestiti arijsko dedščino z židovsko. Devetdeset odstotkov voditeljev boljševiške revolucije je bilo židov." — (Adolf Hitler, 10. sept. 1936).

Studenec Blagoslova!

300 SVETIH MAŠ LETNO, za žive in mrtve člane Mašne Zveze. Članarina za vsako osebo živo ali umrlo 25c. (Nikdar ni potreba obnove!). Upišite Vaše sinove vojske, družba sv. PETRA KLAVERJA za afrikanke majlene Department G. 3624 W. Pine Blvd., St. Louis, Mo.

Slovenske Knjige

LEPA KNJIGA je kulturna poslanka; odprimo ji vrata v naše domove, odprimo ji srce ...

(Pinčgar)

POUČNI SPISI

ANGLŠKO SLOVENSKO BERILO

(F. J. Kern) — Zvezano

Cena \$2.—

Bodoči državljani naj naročijo knjižice —

"HOW TO BECOME A CITIZEN OF THE UNITED STATES"

V tej knjižici so vsa pojasnila in zakoni za naseljevanje.

Cena 35 centov

DOMAČI ŽIVINOZDRAVNIK

Spisal Franjo Dutar. — 278

strani. Trda vez. — Zelo koristna knjižica za vsakega živinorejca; opis raznih bolezni in zdravilne; slike.

Cena \$1.50

GOVODOREJA

Spisal R. Legvart. 145 strani s

slikami.

Cena \$1.—

V KREMLJIH INKVIZICIJE

Spisal Michel Zévaco.

Nad vse zanimiv zgodovinski roman iz časa inkvizicije. — 461 strani.

Cena \$2.—

KNJIGA O DOSTOJNEM VEDEJU

111 strani.

Cena 50 centov

MLEKARSTVO

Spisal Anton Pevc. 8 slikami. 168 strani. — Knjižica za mlekarje in farmerje v splošnem.

Cena 50 centov

OBRTNO KNJIGOVODSTVO

258 strani. ezana. — Knjižica je namenjena v prvi vrsti za stavbno, umetno in strojno ključavničarstvo ter železnicarstvo.

Cena \$1.—

ZDRAVILNA ŽELIŠČA

62 strani.

Cena 25 centov

LISTKI

Spisal Ksaver Meško.

(144 strani.)

Cena 70c

MARKO SENJANIN — SLOVENSKI ROBINSON

Cena 75c

MALENKOSTI

Spisal Ivan Albreht.

(120 strani.)

Cena 75c

Po 50c zvezek

Andrej Ternovac (Ivan Albreht)

Bele noči mali junak. (Dostojevski)

Filozofska zgodba (Aleks Jirasek)

Na različnih potih (Franc Frisch)

Verne duše v vlač (Prosper Mirime)

Zločin in kazen (F. M. Dostojevski)

Po \$1.50 zvezek

Veridicus (Pater Kajetan)

Rudarova balada (Marija Majerjeva)

Pingvinski otok (Anatole France)

Po \$1.50 zvezek

Zločin in kazen (F. M. Dostojevski)

Po \$1.50 zvezek

Zločin in kazen (F. M. Dostojevski)

Po \$1.50 zvezek

Zločin in kazen (F. M. Dostojevski)

Po \$1.50 zvezek

Zločin in kazen (F. M. Dostojevski)

Po \$1.50 zvezek

Zločin in kazen (F. M. Dostojevski)

Po \$1.50 zvezek

Zločin in kazen (F. M. Dostojevski)

Po \$1.50 zvezek

Zločin in kazen (F. M. Dostojevski)

Po \$1.50 zvezek

Zločin in kazen (F. M. Dostojevski)

Po \$1.50 zvezek

Zločin in kazen (F. M. Dostojevski)

Po \$1.50 zvezek

Zločin in kazen (F. M. Dostojevski)

Po \$1.50 zvezek

Zločin in kazen (F. M. Dostojevski)

Po \$1.50 zvezek

Zločin in kazen (F. M. Dostojevski)